

Rozhodnutí Nejvyššího soudu SSR ze dne 06.05.1976, sp. zn. 4 Tz 81/76, ECLI:CZ:NS:1976:4.TZ.81.1976.1

Číslo: 4/1978

Právní věta: Ak rozhodnutie o tom, že sa podľa § 60 odst. 1 Tr. zák. vykoná trest odňatia slobody, ktorého výkon bol podmienenečne odložený, bolo zrušené v konaní o opravnom prostriedku až po uplynutí jednoročnej lehoty uvedenej v § 60 odst. 3 Tr. zák., nemožno už znova rozhodovať podľa § 60 odst. 1 Tr. zák., pretože zo zákona nastala fikcia, že podmienenečne odsúdený sa osvedčil (§ 60 odst. 3 Tr. zák.).

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 06.05.1976

Spisová značka: 4 Tz 81/76

Číslo rozhodnutí: 4

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Trest odnětí svobody podmíněný

Předpisy: 140/1961 Sb. § 60 odst. 1
§ 60 odst. 3

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Na základe sťažnosti pre porušenie zákona, ktorú podal generálny prokurátor SSR, Najvyšší súd SSR vyslovil, že právoplatným uznesením Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi zo 17. apríla 1974 sp. zn. Ts 391/70 bol porušený zákon v neprospech obvineného O. P., a toto uznesenie zrušil.

Z odôvodnenia:

Rozsudkom Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi z 15. januára 1971 sp. zn. Ts 391/70 bol obvinený O. P. uznaný za vinného z prečinu proti majetku v socialistickom vlastníctve podľa § 3 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/1969 Zb. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere ôsmich mesiacov. Podľa § 58 odst. 1 písm. a) a § 59 odst. 1 Tr. zák. bol výkon tohoto trestu podmienenečne odložený na skúšobný čas dvoch rokov.

Tento rozsudok sa stal právoplatným 4. februára 1971.

Uznesením Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi zo 17. apríla 1974 sp. zn. 4 Ts 391/70 bolo podľa § 60 odst. 1 Tr. zák. vyslovené, že odsúdený O. P. sa v skúšobnom čase neosvedčil a že sa preto trest uložený uvedeným rozsudkom vykoná v prvej nápravnovýchovnej skupine.

Obvinený na verejnom zasadnutí 17. apríla 1974 prehlásil, že sa vzdáva opravného prostriedku proti tomuto uzneseniu. Napriek tomu podal proti nemu sťažnosť. Táto bola zamietnutá podľa § 148 odst. 1 písm. b) Tr. por. uznesením Krajského súdu v Košiciach z 12. decembra 1974 sp. zn. To 352/74.

Proti uzneseniu Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi zo 17. apríla 1974 sp. zn. 4 Ts 391/70 podal generálny prokurátor SSR sťažnosť pre porušenie zákona v prospech obvineného O. P. Navrhol Najvyššiemu súdu SSR, aby vyslovil, že napadnutým uznesením bol porušený zákon v neprospech obvineného v ustanovení § 60 odst. 1 Tr. zák., a aby uznesenie zrušil. Upozornil na to, že okresný súd nebral pri rozhodovaní do úvahy ustanovenie § 60 odst. 3 Tr. zák., podľa ktorého ak súd do roka od uplynutia skúšobného času neurobí rozhodnutie podľa § 60 odst. 1 Tr. zák. bez toho, aby na tom mal podmiennečne odsúdený vinu, platí, že podmiennečne odsúdený sa osvedčil. Skúšobný čas u obvineného skončil 28. januára 1973 (správne 4. februára 1973). Okresný súd začal 13. marca 1973 zisťovať, či sa obvinený v skúšobnom čase osvedčil, vytýčil celkom 4 verejné zasadnutia, o ktorých odsúdený alebo včas a riadne upovedomený a 17. apríla 1974 rozhodol, že sa obvinený neosvedčil. Urobil to teda po uplynutí jedného roka po skončení skúšobného času a to bez zavinenia obvineného.

Najvyšší súd SSR na podklade podanej sťažnosti pre porušenie zákona preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že zákon bol porušený.

Podľa § 60 odst. 1 Tr. zák. ak podmiennečne odsúdený viedol v skúšobnom čase poriadny život pracujúceho človeka a vyhovel uloženým podmienkam, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobného času, že sa trest vykoná. Podľa odseku 3 tohto zákonného ustanovenia však nemôže rozhodnúť, že sa trest vykoná, ak takéto rozhodnutie neurobí do roka od uplynutia skúšobného času.

Rozsudok Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi z 15. januára 1971 sp. zn. 4 Ts 391/70 sa stal právoplatným 4. februára 1971. Preto dvojročný skúšobný čas uvedený v tomto rozsudku uplynul 4. februára 1973 a ďalšia doba jedného roka uvedená v § 60 odst. 3 Tr. zák. 4. februára 1974.

Okresný súd začal konať, či sa obvinený v skúšobnom čase osvedčil (§ 330 Tr. por.) 13. marca 1973. Rozhodol však až na piatom verejnom zasadnutí

17. apríla 1974. Na prvé štyri verejné zasadnutia (2. mája 1973, 27. novembra 1973, 6. februára 1974 a 19. februára 1974) nebol obvinený riadne predvolaný. Prítomný bol len na verejnom zasadnutí 17. apríla 1974, keď sa vo veci rozhodlo.

Treba podotknúť, že na prvé štyri verejné zasadnutia obvinený nebol predvolaný, resp. predvedený bez vlastnej viny.

Na prvé verejné zasadnutie 2. mája 1973 obvinený nebol včas predvedený z výkonu trestu odňatia slobody. Na druhé zasadnutie 27. novembra 1973 mu nebolo doručené predvolanie, pričom na doručeníke bola poznámka, že obvinený sa zdržiava doma od piatku do pondelka, lebo pracuje mimo Spišskej Novej Vsi. Na tretie zasadnutie 6. februára 1974 nemohol byť predvedený VB, lebo podľa oznámenia pracoval niekde v Čechách. Na ďalšie zasadnutie 19. februára 1974 znova nebol predvedený, pričom VB oznámila, že menový pracuje v závode čs. uranového priemyslu, vrtné práce Šugov pri Medzeve; z tejto adresy bol predvolaný na posledné verejné zasadnutie.

Za takýchto okolností, keď sa až po uplynutí jednoročnej lehoty po skúšobnom čase a bez zavinenia obvineného rozhodlo, že obvinený sa neosvedčil a uložený trest sa vykoná, porušil okresný súd zákon v ustanovení § 60 odst. 1 a 3 Tr. zák.

Najvyšší súd SSR preto rozhodol spôsobom opísaným vo výrokovej časti tohto rozsudku. Vo veci neurobil ďalšie rozhodnutie, lebo fikcia, že podmiennečne odsúdený sa osvedčil nastala zo zákona

uplynutím času uvedeného v § 60 odst. 3 Tr. zák. a netreba o tom rozhodnutí uznesením.